

S. Andreas - Doop van de Heer - 10 jan. 2016

Preek:

Vandaag wordt de Messias aan ons voorgesteld, niet Johannes, maar Jezus van Nazareth is het. Jezus beantwoordt aan het profiel van de Messias, dat Jesaia tekent in de eerste lezing: De Messias roept niet en schreeuwt niet op straat; Hij breekt het geknakte riet niet, maar eet met zondaars, met tollenaars en prostituees. "Jij bent mijn geliefde zoon; in jou vind ik vreugde," zegt een stem uit de hemel.

Jezus doet het anders dan Johannes. Terwijl Johannes oproept tot bekering als voorbereiding op de komst van het koninkrijk van God, aanvaardt Jezus de mens in zijn/haar gebrokenheid. Hij kijkt je liefdevol aan, en je komt daardoor tot leven. Mensen kunnen zichzelf lelijk vinden, geknakt zijn en geen vertrouwen meer hebben, noch in zichzelf noch in anderen, geen uitweg meer zien, de houding van Jezus, zijn lieve blik geeft die mensen weer hoop, vertrouwen, perspectief, nieuw leven. Zijn houding tegenover gebroken mensen roept het goede in hen op, doet hen overeind komen, tot leven.

Die houding van Jezus is de kern van de blijde boodschap. Gods liefde is onvoorwaardelijk. Hij vraagt niet eerst bekering, maar zijn liefdevolle blik bewerkt bekering. God houdt van mensen, ook als ze de fout in zijn gegaan. Hij is de eerste in liefde. Het is die God, die Jezus hier op aarde present stelt. Met Jezus is God's menslievendheid hier op aarde verschenen.

We weten ons gezegend met een paus, paus Franciscus, die deze boodschap verkondigt en uitdraagt. Hij is niet van de harde soort, van de onverbiddelijke dogma's en regels, maar hij omarmt de zieken, de armen, de zondaars; hij staat niet boven de mensen, maar is te vinden eenvoudig tussen de mensen; hij beroept zich niet op de onfeilbaarheid, maar toont en verkondigt barmhartigheid; Franciscus is een paus van 'het geknakte riet niet breken'. Hij heeft een visioen van een nieuwe wereld, van het koninkrijk Gods dat moet komen. Van een wereld waar we samen verder moeten als broeders en zusters, ongeacht huidskleur, ras of stand, ongeacht godsdienst of seksuele geaardheid. Als broeders en zusters, niet als wij en zij: wij, de goeden, en zij, de slechten.

Is dat ook niet wat liefde van ouders doet? Er is al liefde voor hun kind, lang voor het geboren wordt, lang voor het kind hen kan toelachen of een woord

kan spreken, lang voor het kind hun liefde kan beantwoorden. Maar ook als een kind opgroeit, zal het bij zijn/haar ouders voelen: 'Ik mag er zijn zoals ik ben, zelfs met mijn fouten en tekorten'.

Is dat ook niet wat echte vriendschap doet? Wat een echte parochiegemeenschap poogt te doen? Wij voelen ons als gemeenschap immers geroepen om zijn instrument te zijn om die mooie wereld vandaag te verwezenlijken. Wij willen ons die houding van Hem eigen maken in onze relaties naar elkaar: Niet het geknakte riet breken, niet de kwijnende vlaspit doven, niet ophouden het goede in anderen te zien, en zodoende hen tot recht te laten komen. Want oog hebben voor het goede in de ander, liefde voor de ander als persoon, ondanks haar/zijn fouten, zal die ander doen opstaan. Dat is de houding van Jezus. Wij worden uitgenodigd /uitgedaagd om ons die houding eigen te maken. Dan zal onze wereld gaandeweg anders worden, omgekeerd, mooier. Het is mogelijk.....